

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ № 1

ПРО УТВОРЕННЯ РАЗОВОЇ РАДИ

подається вперше

1. ЗДОБУВАЧ		
1.1.	П.І.Б. здобувача ступеня доктора філософії	Малініна Анна Федорівна
1.2.	Назва освітньо-наукової програми, яку завершив здобувач у ЗНУ	032 «Історія та археологія»
1.3.	Відомості про акредитацію ОНП	Акредитація освітньої програми (Національне агентство), Сертифікат №0895319, діє до 01.07.2026
1.4.	ОНП реалізується у співпраці з іншим ЗВО/НУ	Ні
2. ДИСЕРТАЦІЯ		
2.1.	Тема дисертації	«Прусські консули в чорноморських портових містах півдня України (1818-1868)»
2.2.	Анотація дисертації (укр.)	<p>Взаємовигідні зв'язки між українськими землями та Німеччиною, яка нині є провідною економікою Європи, мають глибоке історичне коріння – ще з часів Пруссії, коли частина України була під владою Російської імперії. Особливу роль у цих стосунках відігравали південні портові міста, що слугували каналами комунікації з Європою, навіть за умов імперських обмежень. Через порти Чорного та Азовського морів українці контактували з іноземцями, зокрема пруськими підданими. Для захисту їхніх інтересів і розвитку торгівлі в портах з'являлися іноземні консульства, серед яких важливе місце займали представництва Пруссії. Хоча дипломатичні місії зосереджувались у столиці імперії, саме консули забезпечували економічну взаємодію на місцях. Вивчення їхньої діяльності є важливим для розуміння історії українсько-німецьких відносин.</p> <p>Наукова новизна дисертації полягає в тому, що вперше здійснено цілісне дослідження діяльності консулів Пруссії в чорноморських портах Півдня України. Опрацьовано низку раніше не публікованих джерел з архівів Берліну та Державного архіву Одеської області. Уперше комплексно проаналізовано біографії та діяльність низки пруських консулів, зокрема Є. Гогеля, І. Вальба, І. Вальтера, І. А. Бока, І. Менгера, К. Бульке, К. Треббіна, Е. Маса, А. Ріглера, Т. Хофмана, Е. Кеттлі та Г. Ніколича. Уточнено правовий статус консулів і значення Одеси та Керчі у зв'язках Пруссії з регіоном.</p> <p>Історіографічний аналіз засвідчив, що до останнього часу тема пруських консулів у чорноморських портах Півдня України залишалася майже не дослідженою. Водночас підґрунтям для її вивчення стали наявні праці, умовно поділені на три групи: дослідження з історії Пруссії та її консулів поза межами регіону, роботи про консулів інших держав у той самий період, а також література з історії Півдня України, де згадуються пруські дипломати. Попри загальну тенденцію історіографічної уваги до посольств, а не консульств, у межах дисертації було проаналізовано широкий спектр джерел з історії консулів різних країн (1818–1868), що дозволило розглянути діяльність пруських консулів у ширшому порівняльному контексті.</p> <p>Особлива увага приділена й нечисленним працям про іноземні консульства на Півдні України, які почали з'являтися лише в останнє десятиліття. Низький рівень вивченості теми пояснюється як слабким зацікавленням у консульській тематиці в українській історіографії, так і браком джерел у вітчизняних архівах. Водночас повніші архівні</p>

матеріали зберігаються у Німеччині, однак тема пруських консулів в Україні не є пріоритетною для німецьких дослідників.

Джерельною основою дисертації стали насамперед матеріали консульських установ Пруссії з архіву Geheimes Staatsarchiv Preussischer Kulturbesitz у Берліні. Менш інформативними, але використаними, були документи з Politisches Archiv des Auswärtigen Amts (Берлін), The National Archives (Кью) та Державного архіву Одеської області. Окрім неопублікованих архівних джерел, застосовувалися й опубліковані законодавчі та актові збірники, зокрема видані в Лейпцигу (1846) та Берліні (1847, 1854, 1862), що регламентували діяльність консулів. Також використовувалися статистичні й довідкові видання, щотижневик «Preussisches Handelsarchiv», щорічник Департаменту зовнішньої торгівлі, періодика Пруссії та Російської імперії, мемуари й подорожні записки.

Методологія дослідження ґрунтувалася на принципах об'єктивності, історизму та багатофакторності. Були застосовані загальнонаукові методи (сходження від конкретного до абстрактного і навпаки, логічний та історичний), спеціально-історичні (історико-біографічний, історико-генетичний, історико-системний, історико-порівняльний, історико-типологічний) та спеціально-джерелознавчі (евристичний, герменевтичний, клаузульно-формулярний, текстологічний аналіз). Для досягнення мети дослідження були використані також модернізаційна й морська теорії, а також адаптований концепт імперської біографії.

Статус і повноваження пруських консулів у портових містах північного Причорномор'я визначались законодавчими актами, зокрема регламентом 1796 року, підписаним королем Фрідріхом Вільгельмом II. Цей документ, як і інші, надавав консулам функції, подібні до повноважень дипломатів Великої Британії, Франції та США: захист торгівлі, мореплавства та інтересів пруської держави.

З 1834 року, після створення Німецького митного союзу, пруські консули також представляли інтереси інших його учасників. Пруссія домінувала у регіоні, маючи найбільшу кількість консульств серед німецьких держав.

Попри раннє створення пруських консульств у Європі (від 1740 року), їхнє активне розширення на південь почалося лише в XIX ст. Першим консульством у північному Причорномор'ї стала установа в Одесі, що відображало значення міста як центру міжнародної торгівлі. Одеса швидко зросла завдяки закордонній морській торгівлі, що сприяло розвитку мережі іноземних консульств. Місто стало мультиетнічним, і серед його мешканців були й пруссаки, хоча під юрисдикцію консулів підпадали лише піддані Пруссії. Консули також опікувались пруськими суднами, які заходили в одеський порт – від 10 до 49 щороку (крім 1848-1849 рр.).

На відміну від Одеси, Керч, розташована на перетині Чорного й Азовського морів, розвивалась як порт повільно й зі змінним успіхом. Лише на початку 1820-х років місто отримало статус морського порту з правом зовнішньої торгівлі. Присутність пруських суден у Керчі залишалась мінімальною: навіть у 1859 році, коли їх було найбільше (26), лише одне прибуло безпосередньо в Керч. У 1862 році, перед створенням Північнонімецького союзу, місто прийняло лише два пруські судна. Кількість пруських підданих у місті також була незначною.

Ідея відкриття консульства Пруссії в Одесі виникла вже у 1806 році, однак через Тильзитський мир з Росією вона втратила актуальність. У 1814 році одеський купець Ландрі відновив ініціативу, але консулом у грудні 1818 року був призначений інший кандидат – Євгеній Гогель. Після нього посаду обіймали Жан Вальб, Ісай Вальтер, Іоган Бок, Джон Менгер. Серед віце-консулів – Бок, Бульке та Треббін.

Усі ці консули були підприємцями, добре інтегрованими в одеське середовище. Вони поєднували дипломатичну роботу з бізнесом, а деякі з них також представляли інші держави: Гогель – Швецію й Норвегію, Менгер – міста Гамбург, Любек і Бремен.

		<p>Частина консулів мали російське підданство, а такі фігури як Гогель і Вальб були активними масонами.</p> <p>Підвищення статусу пруського консульства в Одесі до генерального у 1861 році було тісно пов'язане з діяльністю Ернста Маса – найвпливовішого представника Пруссії в місті. Як і його попередники, Мас був купцем, проте значно вирізнявся масштабом участі в суспільному житті Одеси та дипломатичних справах. Ще до свого призначення пруським консулом він багато років представляв у місті інтереси Ганноверу. За заслуги обидві держави відзначили його високими нагородами, а у 1873 році Мас отримав баронський титул від пруського короля й імператора Німецької імперії.</p> <p>У 1832-1879 роках Мас став однією з ключових постатей одеської еліти. Окрім консульської діяльності, він був співвласником кількох торговельних компаній, активним учасником комітетів і громадських організацій, зокрема з питань охорони здоров'я, міського самоврядування, благодійності та розвитку сільського господарства.</p> <p>Ініціатива створення генерального консульства Пруссії в Одесі належала саме Масу й відповідала інтересам як Пруссії, так і Російської імперії. Він очолював цю установу до кінця її існування, працюючи разом із віце-консулом Александром Ріглером (який відповідав за Поділля, Волинь і Бессарабію) та консульським агентом Теодором Хофманом. Якщо останній залишався близьким помічником консула, Ріглер, перебуваючи поза межами Одеси, прагнув більшої автономії.</p> <p>Консульство Пруссії в Керчі, як і в Одесі, було створене завдяки ініціативі знизу – від особи, яка сама претендувала на посаду консула і обґрунтувала необхідність розширення пруської консульської мережі. У 1844 році такою людиною став англієць Едвард Кеттлі, який проживав у регіоні менше двох років. Його кар'єра відповідає концепції «імперської біографії»: Кеттлі служив і Російській, і Британській імперіям, одночасно просуваючи модернізаційні ідеї. Він був тісно пов'язаний з британською громадою в Петербурзі, де працював до і після перебування в Причорномор'ї.</p> <p>Перебування Кеттлі на пруській службі тривало близько 5 років, під час яких він ініціював кілька важливих заходів для посилення пруських інтересів у регіоні. Після його від'їзду консульство в Керчі тимчасово припинило роботу. Наступник Кеттлі, Георг Ніколич, був призначений лише в 1852 році, проте через Східну війну і окупацію Керчі союзними військами його діяльність була обмежена, а він сам тривалий час перебував за межами півострова. У 1857 році Ніколич покинув посаду за власним бажанням, і надалі пруські консули в Керчі не призначались.</p> <p>До 1868 року, перед закриттям пруських консульств у зв'язку зі створенням Північнонімецького союзу, на Півдні України пруські представництва існували лише в Одесі (генеральне консульство) та Бердянську (консульство)</p>
2.3.	Ключові слова	Пруссія, Південна Україна, Російська імперія, консул, віце-консул, порт, чорноморська торгівля, міжнародні відносини.
2.4.	Посилання, за яким розміщено текст дисертації	
2. ПУБЛІКАЦІЇ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ		
3.1. Публікація № 1 здобувача		
3.1.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.1.2.	Бібліографічний опис	Малініна А. Пруський консул в Одесі Іоган Альбрехт Бок. <i>Вісник науки та освіти. Серія «Філологія», Серія «Педагогіка», Серія «Соціологія», Серія «Культура і мистецтво», Серія «Історія та археологія»</i> . 2025. Том. 1. Вип. 31. С. 2216-2226.

3.1.3.	Рік публікації	2025
3.1.4.	Ключові слова	Іоган Альбрехт Бок, пруське консульство, Одеса, міжнародна торгівля, підприємництво
3.1.5.	DOI	https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-1(31)-2216-2226
3.1.6.	Посилання на публікацію	http://perspectives.pp.ua/index.php/vno/article/view/19697
3.1.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.1.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3.2. Публікація №2 здобувача		
3.2.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.2.2.	Бібліографічний опис	Малініна А. Прусський консул в Одесі Жан (Іоан) Валь. <i>Вісник Маріупольського державного університету, Серія: Історія. Політологія</i> . 2024. №40. С. 58-67.
3.2.3.	Рік публікації	2024
3.2.4.	Ключові слова	Жан (Іоан) Вальб, Одеса, пруське консульство, масонство, торговельна діяльність, міська інфраструктура
3.2.5.	DOI	https://doi.org/10.34079/2226-2830-2024-15-40-59-69
3.2.6.	Посилання на публікацію	https://visnyk.mu.edu.ua/index.php/politologia/article/view/332
3.2.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.2.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3.3. Публікація №3 здобувача		
3.3.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.3.2.	Бібліографічний опис	Малініна А. Прусський віце-консул Александр Ріглер. <i>Українські історичні студії</i> . 2025. Т. 17. Вип. 59. С. 39-48.
3.3.3.	Рік публікації	2025
3.3.4.	Ключові слова	Александр Ріглер, Ернст Мас, пруське консульство, Одеса, Бессарабія, Поділля, Волинь, дипломатія Пруссії.
3.3.5.	DOI	https://doi.org/10.24919/3083-6158.17/59.5
3.3.6.	Посилання на публікацію	http://phh.dspu.edu.ua/article/view/326750
3.3.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.3.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3.4. Публікація №4 здобувача		
3.4.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.4.2.	Бібліографічний опис	Малініна А. Карл Генріх Бульке Прусський віце-консул у Одесі. <i>Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. Серія: Історичні науки</i> . 2025. Вип. 69. С. 103-110.

3.4.3.	Рік публікації	2025
3.4.4.	Ключові слова	Прусський віце-консул, Карл Генріх Бульке, Одеса, прусська дипломатія, 19 століття, іноземні консульства, чорноморська торгівля
3.4.5.	DOI	DOI 10.31909/26168774.2025-(69)-9
3.4.6.	Посилання на публікацію	http://visnyk.idgu.edu.ua/index.php/nv/article/view/35
3.4.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.4.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3.5. Публікація № 5 здобувача		
3.5.1.	Тип публікації	публікація в іноземному виданні
3.5.2.	Бібліографічний опис	Малініна А. Регламентация статусу та повноважень консулів Пруссії в Чорноморських портових містах Півдня України (1818-1868). <i>Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка: історичні науки</i> . 2025. Вип. 46. С. 91-102.
3.5.3.	Рік публікації	2025
3.5.4.	Ключові слова	Пруссія, консули, Чорноморські порти, дипломатія, торгівля, мореплавство, консульська служба.
3.5.5.	DOI	Doi: 10.32626/2309-2254.2025-46.91-103
3.5.6.	Посилання на публікацію	https://drive.google.com/file/d/1FgJ2E6hiHLnWSwQWVUyAQYxDfvtV_eZWF/view?usp=drive_link
3.5.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.5.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3.6. Публікація № 6 здобувача		
3.6.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
3.6.2.	Бібліографічний опис	Малініна А. Прусський консул у Керчі Едвард Кеттлі та його родина. <i>Вчені записки Таврійського Національного Університету імені В.І. Вернадського. серія: Історичні Науки</i> . 2025. Т. 36(75). № 1. С. 97-102.
3.6.3.	Рік публікації	2025
3.6.4.	Ключові слова	арештанти, арештантські роти, Чорноморський флот, Миколаїв, адміралтейство
3.6.5.	DOI	https://doi.org/10.32782/2663-5984.2025/1.14
3.6.6.	Посилання на публікацію	https://hist.vernadskyjournals.in.ua/journals/2025/1_2025/16.pdf
3.6.7.	Публікація є одноосібною	Так
3.6.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
3. ЗАХИСТ		
4.1.	Посилання, за яким здійснюватиметься онлайн-трансляція захисту	

4. РАЗОВА СПЕЦІАЛІЗОВАНА ВЧЕНА РАДА

5.1.	Дата рішення Вченої ради про утворення разової ради	
5.2. Член № 1 разової ради		
5.2.1.	Роль у раді	Голова
5.2.2.	П. І. Б.	Васильчук Геннадій Миколайович
5.2.3.	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.2.4.	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Запорізький національний університет, Факультет історії та міжнародних відносин, Кафедра джерелознавчих студій та суспільних комунікацій, професор
5.2.5.	Науковий ступінь	Доктор наук
5.2.6.	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	
5.2.7.	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	07.00.01 - історія України
5.2.8.	ORCID	https://orcid.org/0000-0003-3023-6682
5.3. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 1 разової ради		
5.3.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні публікація в іноземному виданні патент на винахід монографія розділ монографії
5.3.2.	Бібліографічний опис	Приймак, О. М., & Васильчук, Г. М. Сучасна історіографія соціальної історії південноукраїнського селянства кінця XIX – початку XX століть. <i>Zaporizhzhia Historical Review</i> . Т. 7. №59.
5.3.3.	Рік публікації	2023
5.3.4.	Ключові слова	соціальна стратифікація, соціальна історія, історіографія, неомарксизм, етнометодологія, неовевеберіанство, Південь України, селянство
5.3.5.	DOI	https://doi.org/10.26661/zhv-2022-7-59-15
5.3.6.	Посилання на публікацію	https://istznu.org/index.php/journal/article/view/2458
5.3.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.3.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.4. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 1 разової ради		
5.4.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.4.2.	Бібліографічний опис	Алексеев О., Васильчук Г. Мемуарні джерела селян південно-східної України періоду першої світової війни. <i>Zaporizhzhia Historical Review</i> . 2022. №3(55), 44-54.

5.4.3.	Рік публікації	2022
5.4.4.	Ключові слова	листи, щоденники, мемуари, між особові стосунки, міжнародні відносини, російська імперська армія, селянські мемуарні джерела, Перша світова війна
5.4.5.	DOI	DOI: 10.26661/zhv-2020-3-55-05
5.4.6.	Посилання на публікацію	https://istznu.org/index.php/journal/article/view/2304
5.4.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.4.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.5. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 1 разової ради		
5.5.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.5.2.	Бібліографічний опис	VASYLCHUK H., PRYIMAK O. Hamlet farm development in the south of UKRAINE at the end of the XVIIIth – the first third of the XXth century. <i>Skhidnoievropeiskyi Istorychnyi Visnyk [East European Historical Bulletin]</i> . 2022. № 23. С. 17–30.
5.5.3.	Рік публікації	2022
5.5.4.	Ключові слова	hamlet, agriculture, land use, agrarian reform, peasantry
5.5.5.	DOI	DOI: 10.24919/2519-058X.23.258965
5.5.6.	Посилання на публікацію	http://eehb.dspu.edu.ua/article/view/258965/256398
5.5.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.5.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.6. Член № 2 разової ради		
5.6.1.	Роль у раді	Рецензент
5.6.2.	П. І. Б.	Мільчев Володимир Іванович
5.6.3.	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.6.4.	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Запорізький національний університет, Факультет історії та міжнародних відносин, Кафедра джерелознавчих студій та суспільних комунікацій, професор
5.6.5.	Науковий ступінь	Доктор наук
5.6.6.	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	
5.6.7.	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	07.00.01 Історія України

5.6.8.	ORCID	https://orcid.org/my-orcid?orcid=0000-0003-4432-3322
5.7. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 2 разової ради		
5.7.1.	Тип публікації	Розділ у монографії
5.7.2.	Бібліографічний опис	Мільчев В. І. Підпільненська Січ (1734 – 1775 рр.). В кн.: Історія Запорозької Січі. 2-ге вид. / За загальною редакцією Щербак В. О. Київ: Арій. 2023 С. 159-195.
5.7.3.	Рік публікації	2023
5.7.4.	Ключові слова	Підпільненська Січ, Запорозька Січ, козацтво, історія України
5.7.5.	DOI	
5.7.6.	Посилання на публікацію	http://resource.history.org.ua/item/0017692
5.7.7.	Публікація є одноосібною	Так
5.7.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.8. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 2 разової ради		
5.8.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.8.2.	Бібліографічний опис	Чергик , Н. ., & Мільчев , В. . (2022). МЕТОДИКА ПІДГОТОВКИ МУЗЕОГРАФІЧНИХ ПУБЛІКАЦІЙ ВІТЧИЗНЯНИМИ ДОСЛІДНИКАМИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ. Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Історія, (2 (47), 172–180
5.8.3.	Рік публікації	2022
5.8.4.	Ключові слова	музеографія, музейна пам'ятка, історичне джерело, метод, позитивізм
5.8.5.	DOI	DOI: 10.24144/2523-4498.2(47).2022.267402
5.8.6.	Посилання на публікацію	http://visnyk-ist.uzhnu.edu.ua/article/view/267402
5.8.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.8.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.9. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 2 разової ради		
5.9.1.	Тип публікації	Розділ у монографії
5.9.2.	Бібліографічний опис	Мільчев В. І. Запорозжя Періоду Нової Січі (1734 - 1775). В кн.: Україна. Нариси історії. Київ: Академперіодика. 2024 С. 732-739.
5.9.3.	Рік публікації	2024
5.9.4.	Ключові слова	Запорозжя, Запорозька Січ, історія України
5.9.5.	DOI	
5.9.6.	Посилання на публікацію	https://akademperiodyka.org.ua/wp-content/uploads/UNI-XV-XVIII_Rannja_Modernist.pdf

5.9.7.	Публікація є одноосібною	Так
5.9.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.10. Член № 3 разової ради		
5.10.1.	Роль у раді	Рецензент
5.10.2.	П. І. Б.	Приймак Олег Миколайович
5.10.3.	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.10.4.	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Запорізький національний університет, факультет соціології та управління, професор
5.10.5.	Науковий ступінь	Доктор наук
5.10.6.	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	
5.10.7.	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	07.00.01 - історія України
5.10.8.	ORCID	https://orcid.org/0000-0003-0896-1431
5.11. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 3 разової ради		
5.11.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.11.2.	Бібліографічний опис	Приймак О. М., Приймак Ю. О. Господарські передумови успішності соціального експерименту Дмитра Столипіна. Грані. Науково-теоретичний альманах. 2024. Т. 27. № 3. С. 63-67
5.11.3.	Рік публікації	2024
5.11.4.	Ключові слова	соціолог, соціальний експеримент, община хутір, господарство, історична соціологія, Південь України
5.11.5.	DOI	10.15421/172451
5.11.6.	Посилання на публікацію	https://grani.org.ua/index.php/journal/article/view/2044/2010
5.11.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.11.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.12. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 3 разової ради		
5.12.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.12.2.	Бібліографічний опис	Vasylchuk H., Pryimak O. HAMLET FARM DEVELOPMENT IN THE SOUTH OF UKRAINE (the end of the XVIIIth – the first third of the XX th century) East European historical bulletin. 2022. № 23. С. 17-30.
5.12.3.	Рік публікації	2022

5.12.4.	Ключові слова	farm, agriculture, land use, agrarian reform, peasantry
5.12.5.	DOI	DOI: 10.24919/2519-058X.23.258965
5.12.6.	Посилання на публікацію	http://eehb.dspu.edu.ua/article/view/258965
5.12.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.12.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.13. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 3 разової ради		
5.13.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.13.2.	Бібліографічний опис	Pryimak O., Pryimak Y. Dmytro Stolypin's social experiment repercussion in the agrarian reform of 1906 – 1917. <i>East European historical bulletin</i> . 2021. № 19. С. 96–106.
5.13.3.	Рік публікації	2021
5.13.4.	Ключові слова	social experiment, khutir, peasantry, community, sociologist, agrarian reform
5.13.5.	DOI	10.24919/2519-058X.19.233837
5.13.6.	Посилання на публікацію	http://eehb.dspu.edu.ua/article/view/233837/234563
5.13.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.13.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.14. Член № 4 разової ради		
5.14.1.	Роль у раді	Опонент
5.14.2.	П. І. Б.	Бачинська Олена Анатоліївна
5.14.3.	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.14.4.	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Одеський національний університету ім. І.І. Мечнікова, Факультет історії та філософії, професор
5.14.5.	Науковий ступінь	Доктор наук
5.14.6.	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	2003
5.14.7.	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	07.00.01
5.14.8.	ORCID	https://orcid.org/0000-0003-0496-5742
5.15. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 4 разової ради		

5.15.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.15.2.	Бібліографічний опис	Бачинська, О. (2025). Діячі українсько-польського політичного руху 50-70-х років 19 ст. і Південна Україна у повідомленнях дипломатичної служби Російської імперії (за матеріалами Державного архіву Одеської області). <i>Старожитності Лукомор'я</i> , (2), 113-121.
5.15.3.	Рік публікації	2025
5.15.4.	Ключові слова	український і польський політичний рух, 1850-70-і роки, послы та консули, Російська імперія, Листопадове повстання 1863-1864 рр., Одеса, Південна Україна, Державний архів Одеської області
5.15.5.	DOI	https://doi.org/10.33782/2708-4116.2025.2.335
5.15.6.	Посилання на публікацію	http://www.lukomor.mosk.mksat.net/index.php/lukomor/article/view/335
5.15.7.	Публікація є одноосібною	Так
5.15.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.16. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 4 разової ради		
5.16.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.16.2.	Бібліографічний опис	Бачинська О. «Полуденні землі» України в польському ірредентизмі 1850-1870-х рр. <i>Український історичний журнал</i> . 2023. №3. С.150-163.
5.16.3.	Рік публікації	2023
5.16.4.	Ключові слова	Січневе повстання, Південна Україна, «полуденні землі», польський ірредентизм, лідери польського визвольного руху, Одеса, Галац, Константинополь (Стамбул), послы Російської імперії.
5.16.5.	DOI	doi: 10.15407/uhj2023.02.150
5.16.6.	Посилання на публікацію	http://resource.history.org.ua/cgi-bin/eiu/history.exe?&I21DBN=EJRN&P21DBN=EJRN&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21COLORTERMS=0&S21P03=IDP=&S21STR=UIJ_2023_3_9
5.16.7.	Публікація є одноосібною	Так
5.16.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.17. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 4 разової ради		
5.17.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.17.2.	Бібліографічний опис	Бачинська О. Хаджибей-Одеса у міграційних процесах кінця XVIII – початку XIX ст. <i>Чорноморська минувшина: записки Відділу історії козацтва на півдні України</i> . 2022. Вип.17. С. 126-140.
5.17.3.	Рік публікації	2023
5.17.4.	Ключові слова	греки, історична демографія, міграція, соціальна історія, причорноморські міста-фортеці
5.17.5.	DOI	https://doi.org/10.18524/25192523.2022.17.268834
5.17.6.	Посилання на публікацію	http://resource.history.org.ua/cgi-bin/eiu/history.exe?&I21DBN=EJRN&P21DBN=EJRN&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21COLORTERMS=0&S21P03=IDP=&S21STR=UIJ_2023_3_9

		1REF=10&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21COLORTERMS=0&S21P03=IDP=&S21STR=Chorbyn_2022_17_15
5.17.7.	Публікація є одноосібною	Так
5.17.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.18. Член № 5 разової ради		
5.18.1.	Роль у раді	Опонент
5.18.2.	П. І. Б.	Крилова Алла Миколаївна
5.18.3.	Статус члена ради	Вітчизняний вчений
5.18.4.	Місце роботи (назва закладу, установи), назва фак-ту або іншого підрозділу, посада (за основним місцем роботи)	Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького
5.18.5.	Науковий ступінь	Кандидат історичних наук (PhD)
5.18.6.	Дата присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії)	22.04.2011
5.18.7.	Шифр і назва спеціальності, з якої здобуто ступінь	07.00.01 – історія України
5.18.8.	ORCID	https://orcid.org/0000-0002-9507-1818
5.19. Публікація № 1 за тематикою дисертації члена № 5 разової ради		
5.19.1.	Тип публікації	публікація в українському виданні
5.19.2.	Бібліографічний опис	Замуруйцев О. В., Крилова А. М. Організація церковних приходів та церковне будівництво у німецькомовних колоністів Таврійської губернії у пореформенний період. <i>Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка: Історичні науки</i> . 2022. № 4 (352). С.100-110.
5.19.3.	Рік публікації	2022
5.19.4.	Ключові слова	релігія; церква; Таврійська губернія; будівництво; колонія
5.19.5.	DOI	https://doi.org/10.12958/2227-2844-2022-4(352)-100-110
5.19.6.	Посилання на публікацію	http://visnyk.luguniv.edu.ua/index.php/vhis/article/view/863
5.19.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.19.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.20. Публікація № 2 за тематикою дисертації члена № 5 разової ради		
5.20.1.	Тип публікації	публікація в іноземному виданні

5.20.2.	Бібліографічний опис	Замуруйцев О. В., Крилова А. М. (2022). Архівні джерела про будівництво православних церков у поселеннях Північно-західного Приазов'я у XIX – на початку XX століття. <i>Південний архів (історичні науки)</i> . 2022. Т. 37. С. 29-33.
5.20.3.	Рік публікації	2022
5.20.4.	Ключові слова	будівництво, болгарські поселення, архівний фонд, Таврійська губернія
5.20.5.	DOI	https://doi.org/10.13165/VPA-19-18-4-10
5.20.6.	Посилання на публікацію	https://pahs.journal.kspu.edu/index.php/pahs/article/view/33
5.20.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.20.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні
5.21. Публікація № 3 за тематикою дисертації члена № 5 разової ради		
5.20.1.	Тип публікації	публікація в іноземному виданні
5.20.2.	Бібліографічний опис	Полякова Л., Шкода Н., Крилова А. Особливості формування системи розселення менонітів (Бердянський та Мелітопольський повіти, Таврійської губернії). <i>Актуальні питання у сучасній науці</i> . 2023. Т.12. № 18. С. 1056-1068
5.20.3.	Рік публікації	2023
5.20.4.	Ключові слова	land ownership, Tavriyska gubernia, Mennonites, peasants, colonists
5.20.5.	DOI	https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-12(18)-1056-1068
5.20.6.	Посилання на публікацію	http://perspectives.pp.ua/index.php/sn/article/view/8068
5.20.7.	Публікація є одноосібною	Ні
5.20.8.	Публікація містить державну таємницю	Ні

Підтверджую, що всі відомості, викладені у цьому повідомленні, є достовірними

Зав. Кафедри джерелознавчих студій та суспільних комунікацій
(Назва кафедри)

Білівненко С. М
(Ініціали, прізвище)

« _____ » _____ 20__ р.